

TRANH TRUYỆN DÂN GIÀN VIỆT NAM

CHUYỆN RÙA VÀNG

Tranh: Hồ Quảng - Lời: Vũ Tú Nam

01441

Chuyện rùa ...

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

CHUYỆN RỪA VÀNG

Tranh: Hồ Quảng

Lời: Vũ Tú Nam

Dành cho lứa tuổi 3+

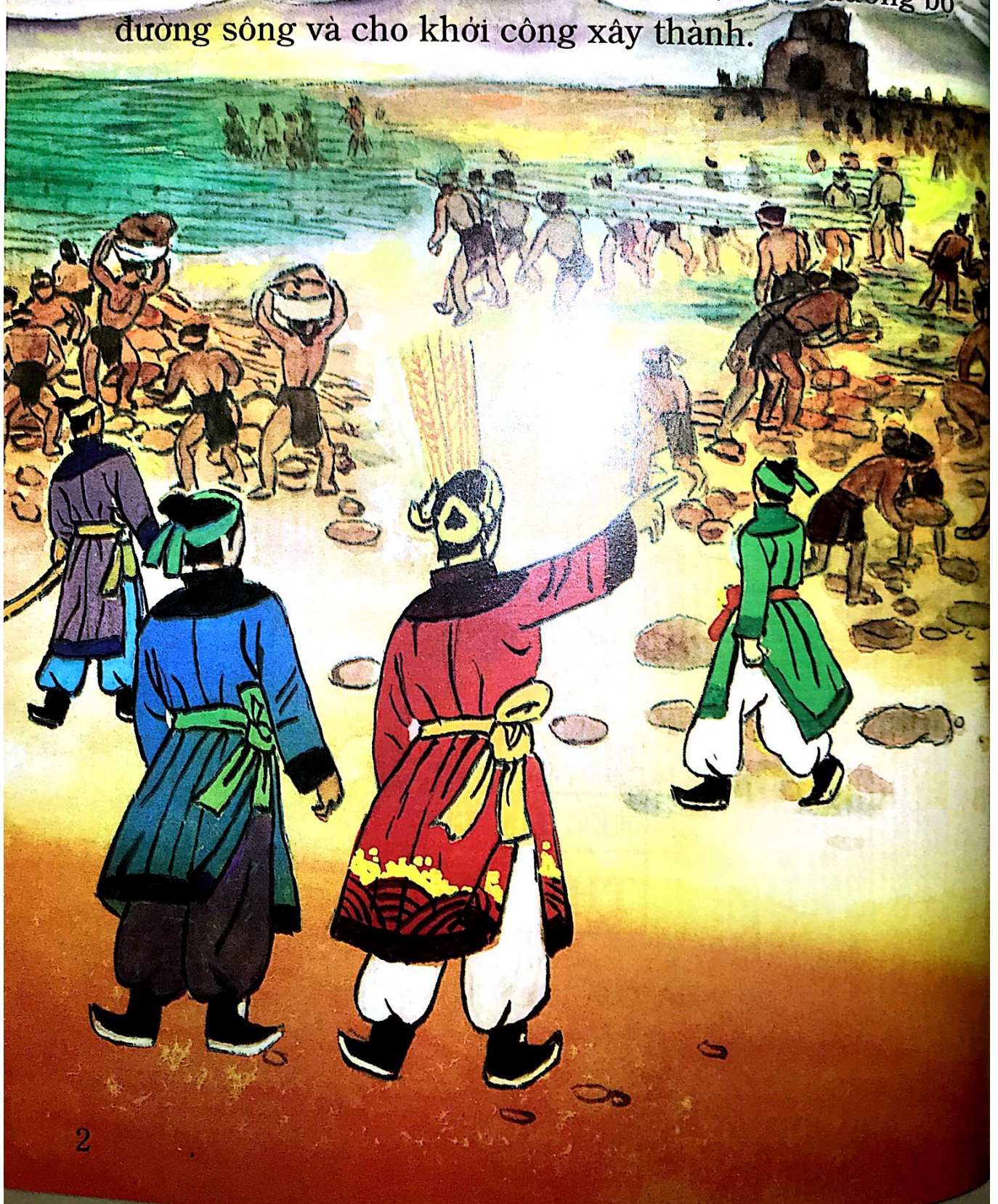
TRƯỜNG TIỂU HỌC TÂN HƯNG

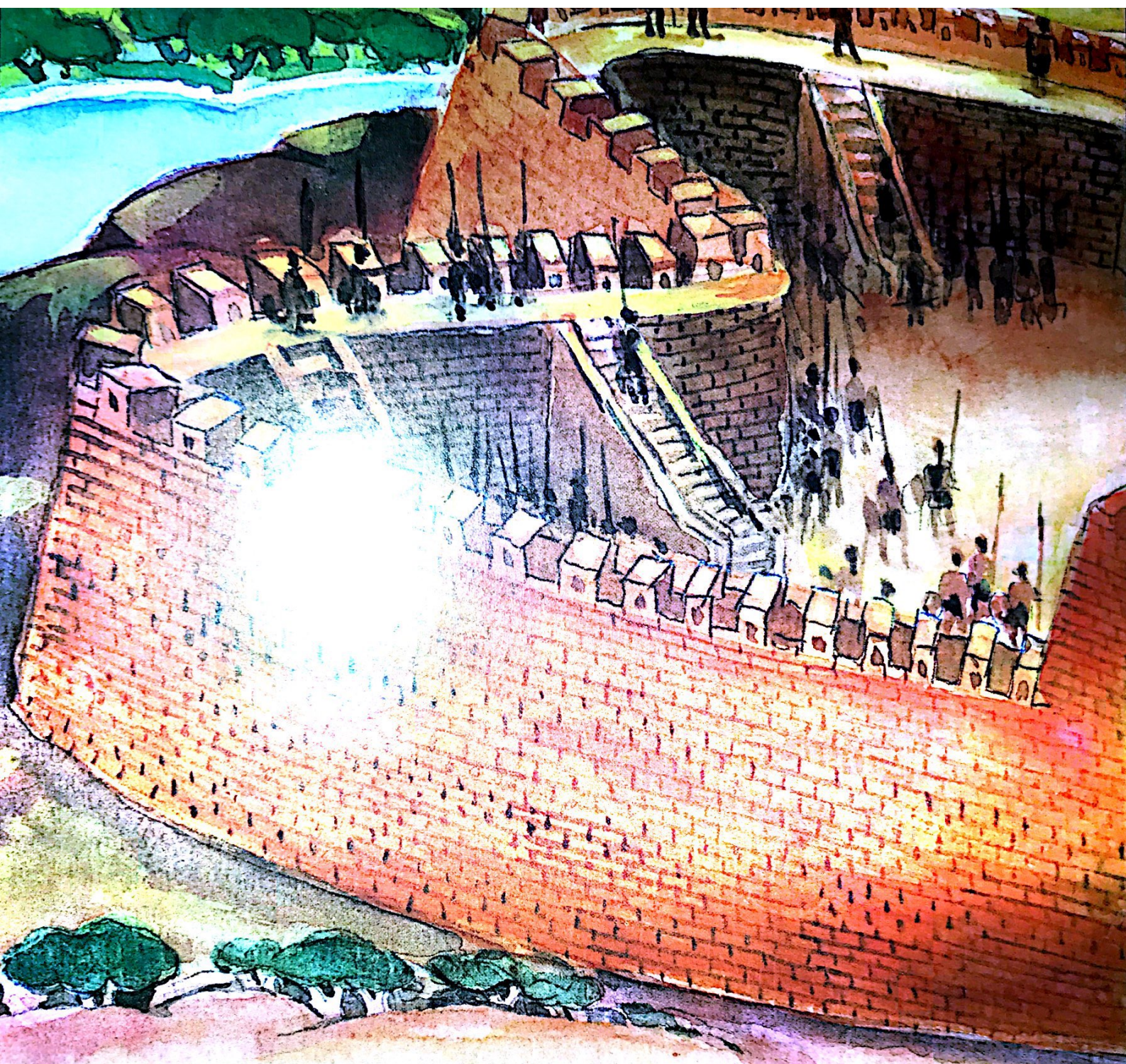
THƯ VIỆN

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Sau khi đã làm chủ đất Văn Lang, An Dương Vương đổi tên nước là Âu Lạc, đóng đô ở Phong Khê và lo dựng một tòa thành vững chắc, phòng chống lại quân giặc lăm le xâm lược.

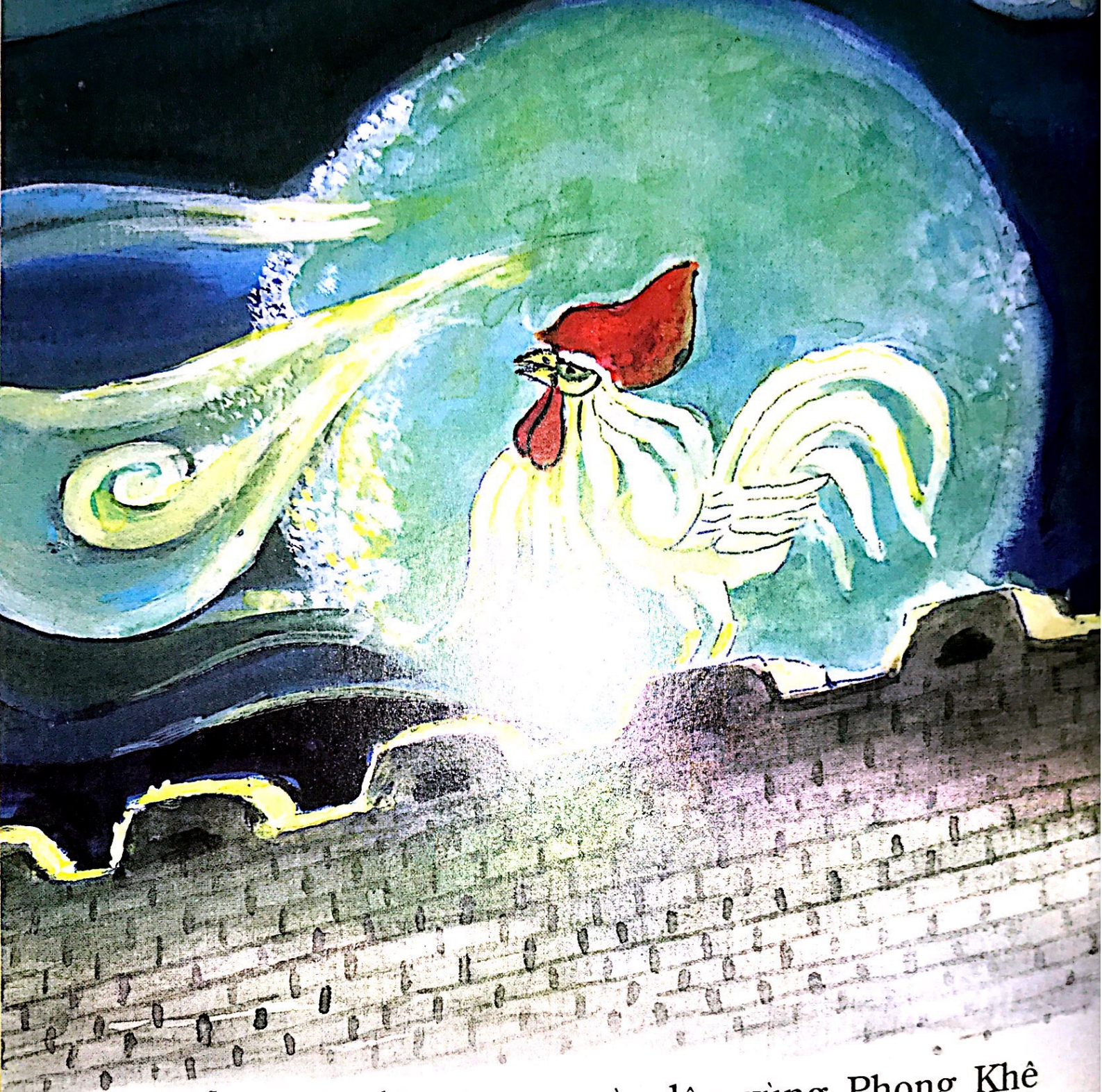
Nhà vua chọn một vùng đất cao, thuận tiên đường bộ đường sông và cho khởi công xây thành.

Hằng ngày, nhà vua đích thân cùng các tướng
trông nom việc đào đất, nung gạch, đẽo đá, chở gỗ...
Công việc tấp nập như vào hội. Chẳng bao lâu, tường
thành dài mấy trăm trượng* đã cao quá ngọn cây lớn.

* 1 trượng = 3,33m

Bỗng một đêm trăng mờ, dân vùng Phong Khê giật mình nghe tiếng gà gáy rợn người. Một con Gà trống to, trắng toát, đậu trên tường thành, xung quanh nó là một vàng khí độc mờ mờ, ảo ảo. Con Gà vươn cổ gáy một chặp. Phút chốc, khí lạnh ở đâu dồn về, mây mưa kéo tới rồi đổ xuống như trút.

Con Gà vẫn ra sức gáy át cả tiếng mưa. Nước sông, nước đầm, nước hồ dâng cao, cuộn chảy, xói vào chân thành. Quân của Gà trắng theo nước lên dũi phá tường thành.

Chỉ qua một đêm, cả dãy tường thành đồ sộ đổ sập hết. Nhà vua cho đắp ngay lại thành, nhưng đến đêm Gà tinh lại xuất hiện, gáy hú mưa gọi gió, thành lại sụp.

Đắp đi đắp lại mãi không xong thành, An Dương Vương lo nghĩ quên ăn mất ngủ. Một hôm, vua đang xem xét những bức tường đổ nát, bỗng một ông già chống gậy trúc hiện ra. Ông già tự xưng là Thần Đất và tâu với vua rằng: “Xin đức vua chớ lo nghĩ. Sớm mai ngài nhớ ra bên sông, sẽ có khách quý giúp xây thành.” Vua chưa kịp nói gì, ông già đã biến mất.

Mờ sáng hôm sau, An Dương Vương ra bến sông
đợi. Sương vừa tan thì một con Rùa Vàng rất lớn nổi
lên mặt nước. Rùa Vàng xưng là thần Kim Quy và nói:
“Ở núi Tây có hồn ma kẻ bội phản biến hóa thành
con Gà tinh trắng, rắc tâm chống lại nghiệp lớn của
nhà vua. Phải trừ cho bằng được con Gà tinh thì
thành mới đắp xong.”

Nói đoạn, thần Kim Quy hóa phép biến thành một tráng sĩ trẻ tuấn tú. Còn nhà vua cải trang thành khách đi đường. Hai người lên đường tìm đến núi Tây.

Khi đó Gà tinh tụ tập lũ lâu la trong một hang đá sâu. Chúng hi hửng vì đã mấy lần phá sập được thành của An Dương Vương.

Thần Kim Quy dẫn nhà vua tới sào huyết của lũ yêu ma, rồi trao thanh gươm báu cho nhà vua và dặn: “Bệ hạ canh cửa hang trên còn thần chặn cửa hang dưới. Khi lũ yêu quái chạy ra, bệ hạ hãy dùng gươm này chém cho chúng mất đầu.”

Thần nói xong, hiện lại thành Rùa Vàng lặn xuống khúc sông ở chân núi. Phút chốc, dưới hang có tiếng la hét ầm ĩ. Nước sông ùng ục sủi bọt. Xác rắn, thường luồng nổi kín mặt nước. Con Gà tinh vỗ cánh kêu hoảng, vừa nhô đầu ra cửa hang trên đã bị An Dương Vương vung gươm thần chém chết.

Rùa Vàng từ dưới nước bơi lên, nhận lại thanh gươm báu, rồi bứt một cái móng chân đưa cho Ân Dương Vương và nói: “Bệ hạ giữ lấy móng này để làm lẫy nỏ. Khi có giặc thì đem ra bắn, ắt giặc phải tan.” Nói xong, Rùa Vàng từ biệt nhà vua và bơi đi.

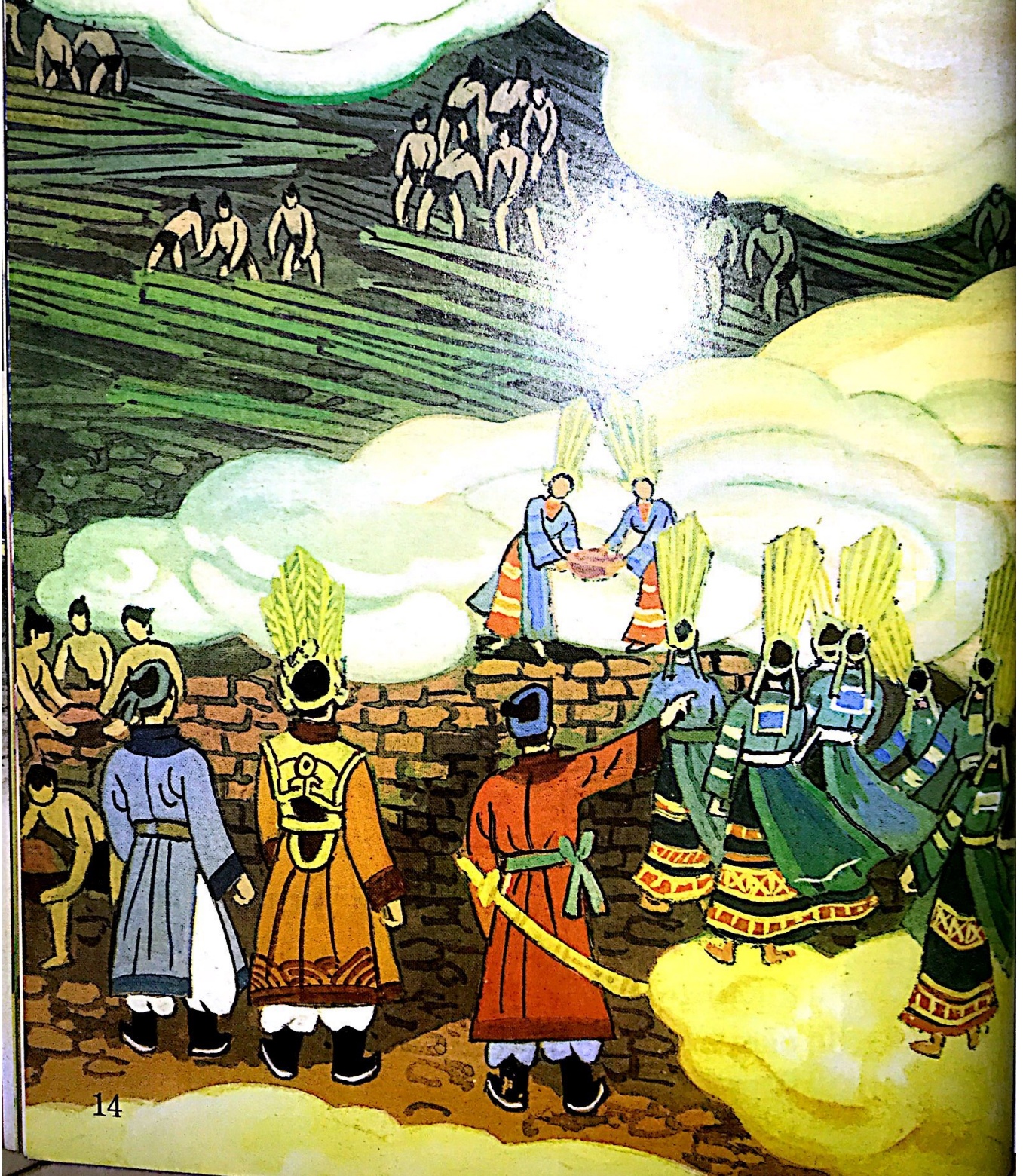
Sau khi trừ được yêu quái, An Dương Vương lại bắt tay vào việc xây thành.

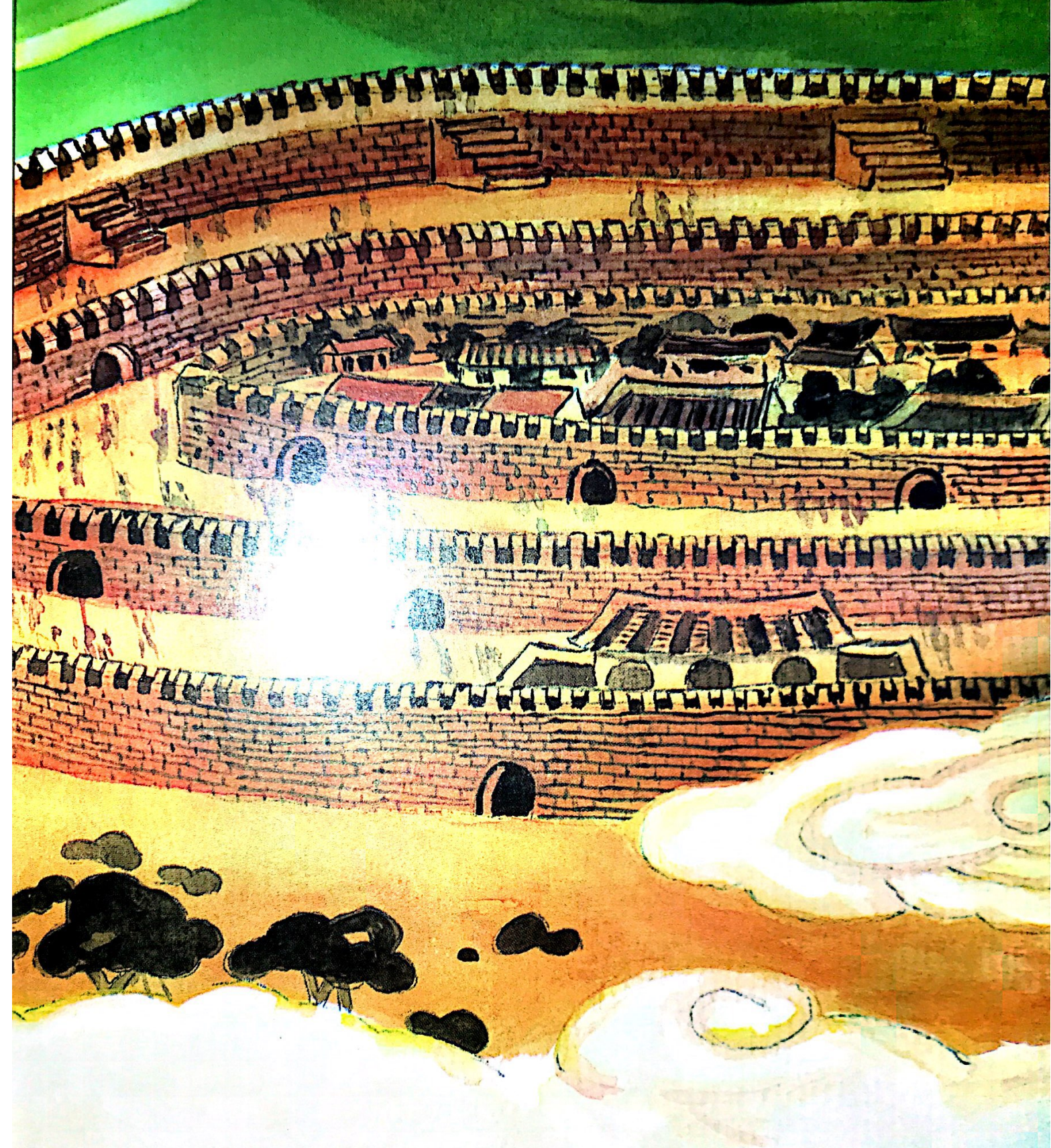
Bấy giờ có ông Cao Lỗ xin được gặp nhà vua để hiến kế. Được vua vời vào cung, Cao Lỗ trình lên vua bản vẽ mẫu thành.

An Dương Vương xem xong rất vui. Vua truyền ngay rằng: “Kế của người hay lắm! Từ nay người sẽ giúp ta xây thành.”

Từ đó hết ngày này sang ngày khác, Cao Lỗ tận tụy giúp vua trông coi công việc.

Chẳng bao lâu tòa thành đã dựng xong, cao ngất như núi, dài hơn ngàn trượng, lớp nọ lồng lớp kia, xoáy tròn tròn ốc gọi là Loa Thành.

An Dương Vương mừng rỡ thấy việc xây thành đã xong, liền giao chiếc móng Rùa Vàng cho Cao Lỗ làm lẫy nỏ. Cao Lỗ miệt mài ngày đêm chế được cái nỏ cực mạnh, một lúc bắn liền trăm phát. Nhà vua quý nỏ thần lắm, luôn giữ bên mình.

Bảy giờ Triệu Đà làm chúa đất Nam Hải. Mấy lần ông ta kéo binh sang xâm chiếm nước Âu Lạc, đều bị An Dương Vương dùng nỏ thần bắn cho tan tác.

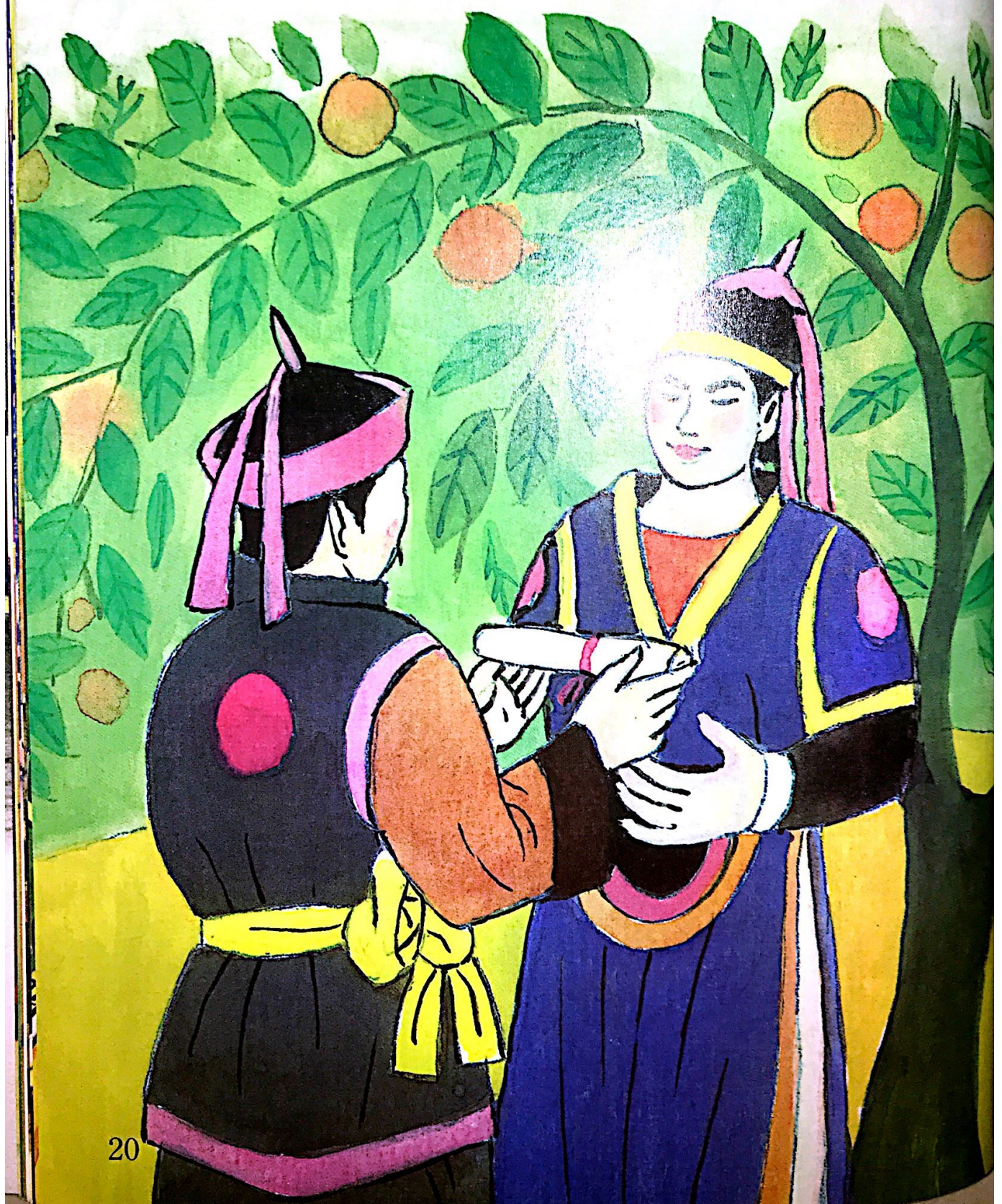
Biết không thể thắng nổi, Đà quý quyết xin giảng hòa với An Dương Vương, rồi sai con trai là Trọng Thủy vờ sang cầu hôn với nàng Mị Châu, con gái yêu của nhà vua, chủ ý dò xét cách dàn quân bày trận và vũ khí bí mật của Âu Lạc.

Nhưng Trọng Thủy mê say sắc đẹp của nàng Mi Châu quên bằng lời cha dặn.

Triệu Đà giận lắm, mắng sai người chuyển thư quở trách con trai và nhắc nhở phải mau chóng đưa tin về tình hình thành ốc.

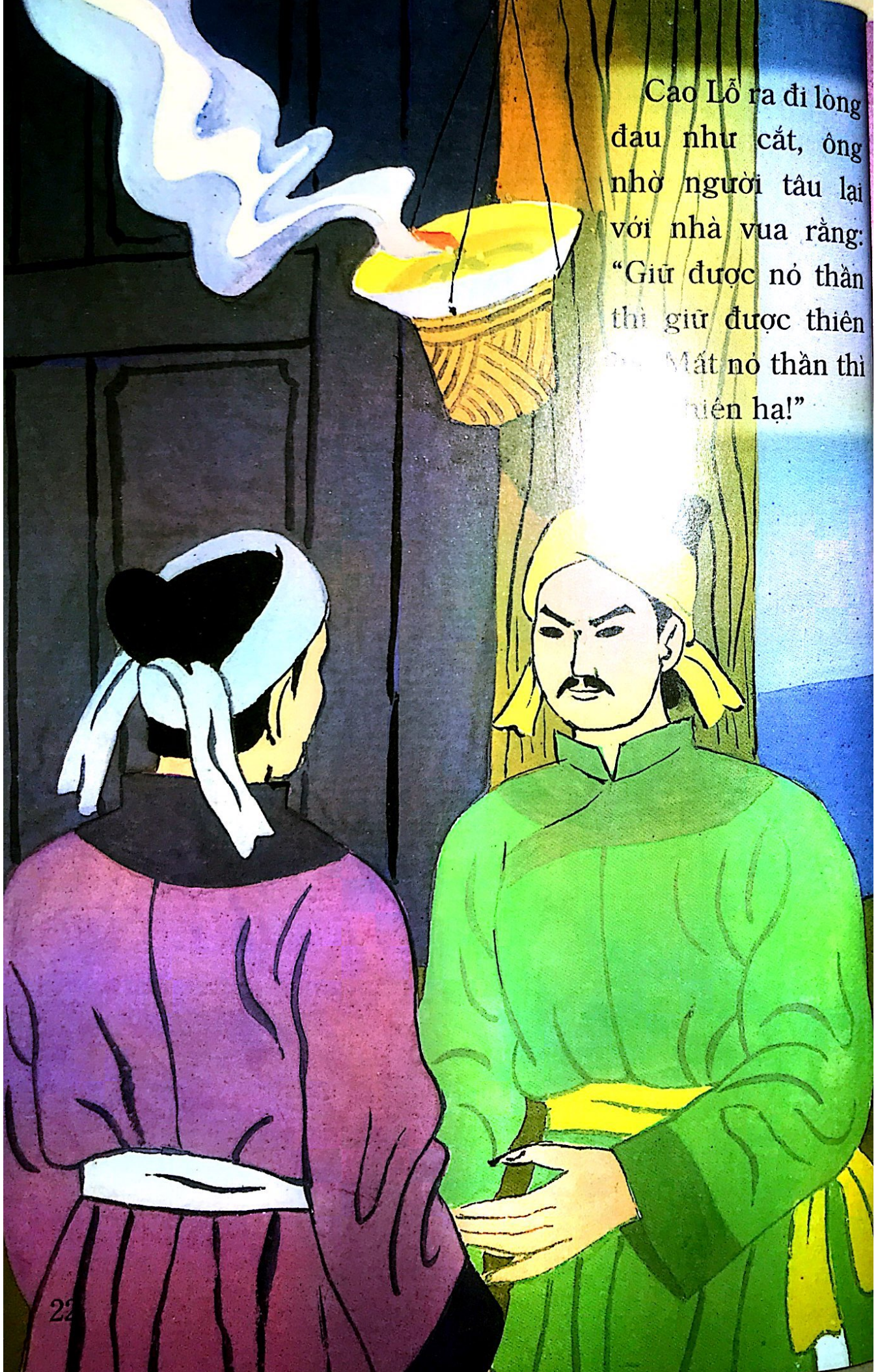

Cao Lỗ ngầm đoán được hiểm ý của Triệu Đà. Ông can ngăn nhà vua không nên cho chàng rể đi lại xem xét những nơi xung yếu trong thành và khuyên vua chớ lơ lửng việc quân.

Trọng Thủy biết vậy, liền tung tin Cao Lỗ có ý làm phản. An Dương Vương cả tin cách chức Cao Lỗ cho trở về quê nhà.

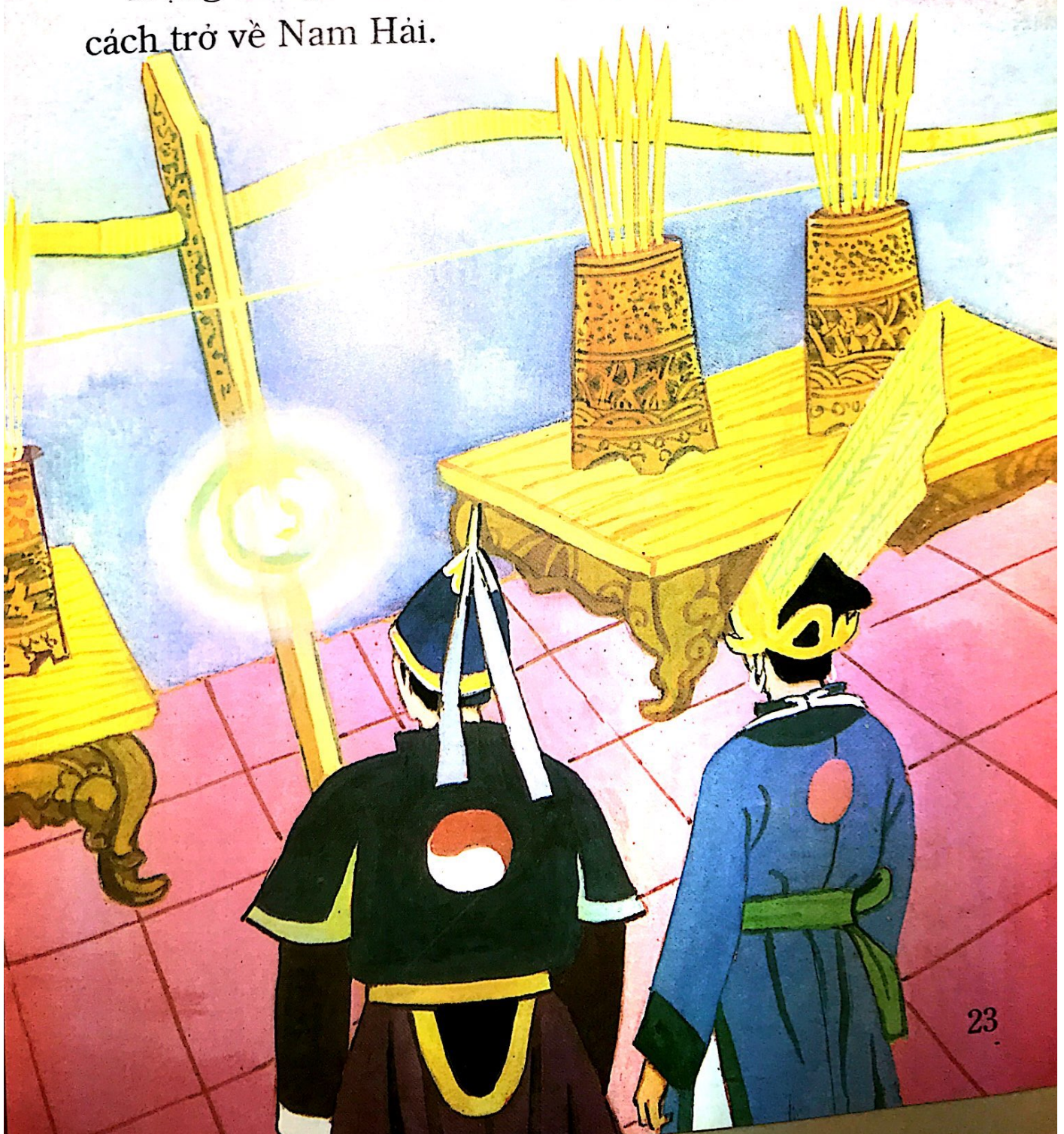

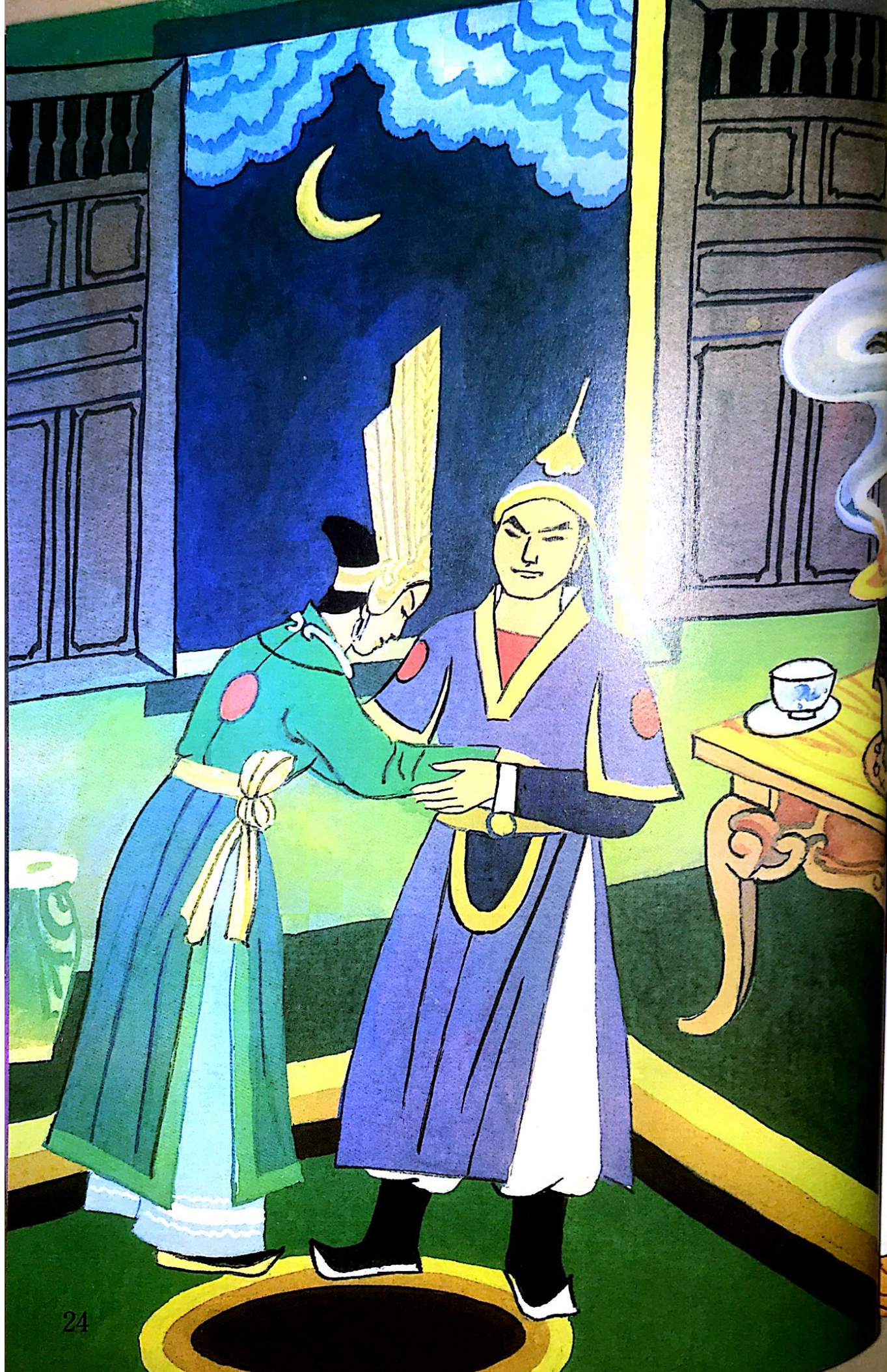
Cao Lỗ ra đi lòng
đau như cắt, ông
nhờ người tâu lại
với nhà vua rằng:
“Giữ được nó thần
thì giữ được thiên
hoàng. Mất nó thần thì
mất thiên hạ!”

Trọng Thủy loại xong Cao Lô, liền ráo riết thực hiện lời dặn của Triệu Đà. Anh ta sục sạo mọi nơi trong thành ngoài lũy và dò vợ cho xem chiếc nõ thần. Mị Châu ngây thơ và cả tin, kể cho chồng nghe chuyện thần Kim Quy đã tặng vua cha chiếc móng để làm lẫy nõ.

Trọng Thủy liền đánh tráo lấy lẫy nõ thần rồi tìm cách trở về Nam Hải.

Khi chia tay, Trọng Thủy đắm đắm nhìn Mị Châu
khẽ hỏi: “Chuyến này phải xa nàng lâu, khi quay về,
nếu chẳng may gặp giặc giã, ta biết tìm nàng ở đâu?”

Mị Châu ghen ngào trả lời: “Thiếp có tấm áo
lông ngỗng. Nếu gặp loạn lạc, đi đến đâu, thiếp sẽ
bút lông ngỗng rắc xuống đường làm dấu, chàng
theo đó mà tìm.”

Vừa đặt chân đến Nam Hải,
Trọng Thủy đã vội đi gặp
cha ngay.

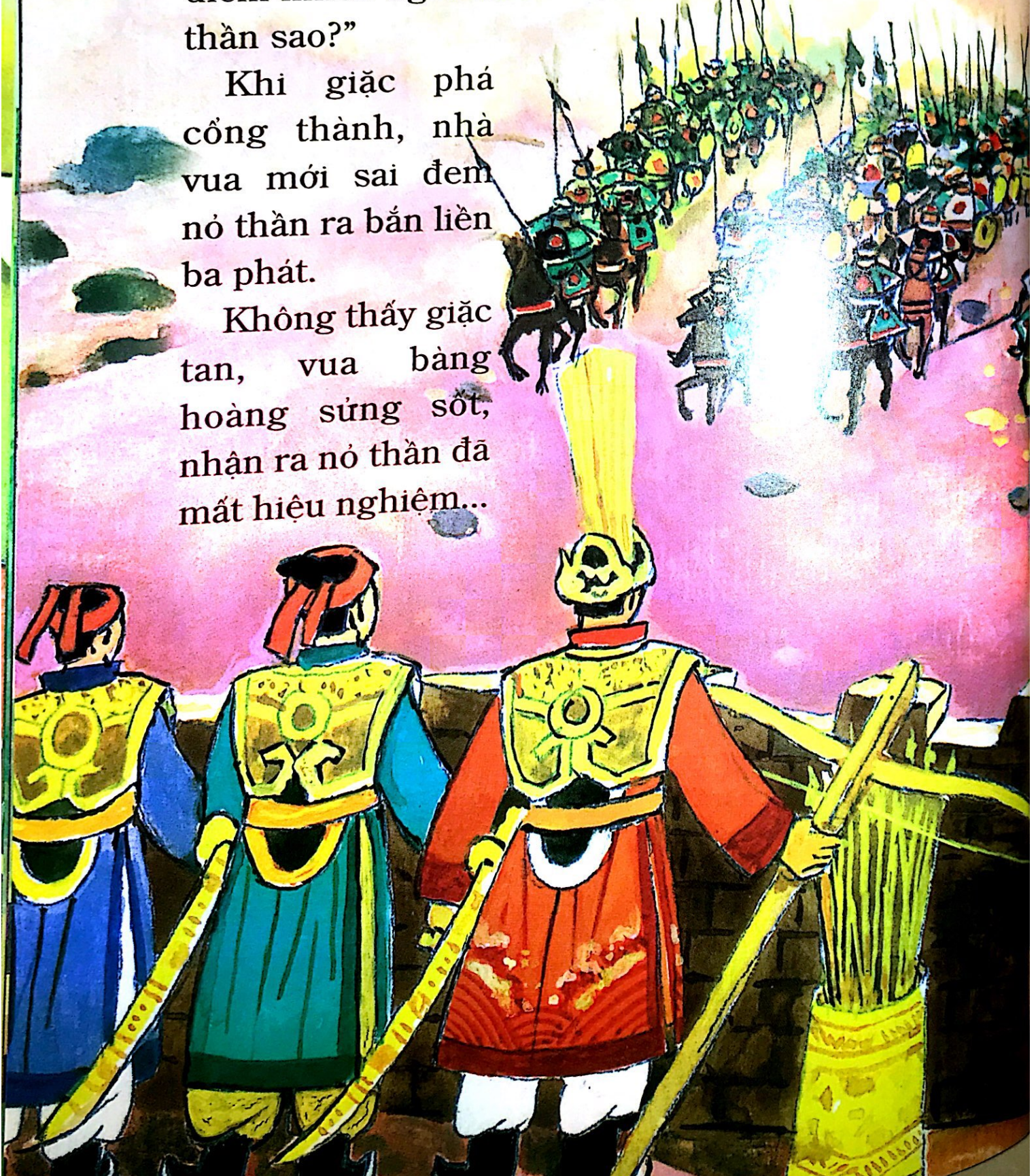
Triệu Đà cầm lấy nỏ thần
trong tay, mừng quýnh reo lớn:
“Xứ Âu Lạc đã ở trong túi ta rồi!”

Liền đó, Đà chiêu tập binh mã, bất ngờ kéo sang đánh Âu Lạc. Quân của Đà nhanh chóng tiến đến sát Loa Thành. An Dương Vương ý vào nỏ thần, vẫn điềm nhiên ngồi đánh cờ, cười nói: “Đà không sợ nỏ thần sao?”

Khi giặc phá cổng thành, nhà vua mới sai đem nỏ thần ra bắn liền ba phát.

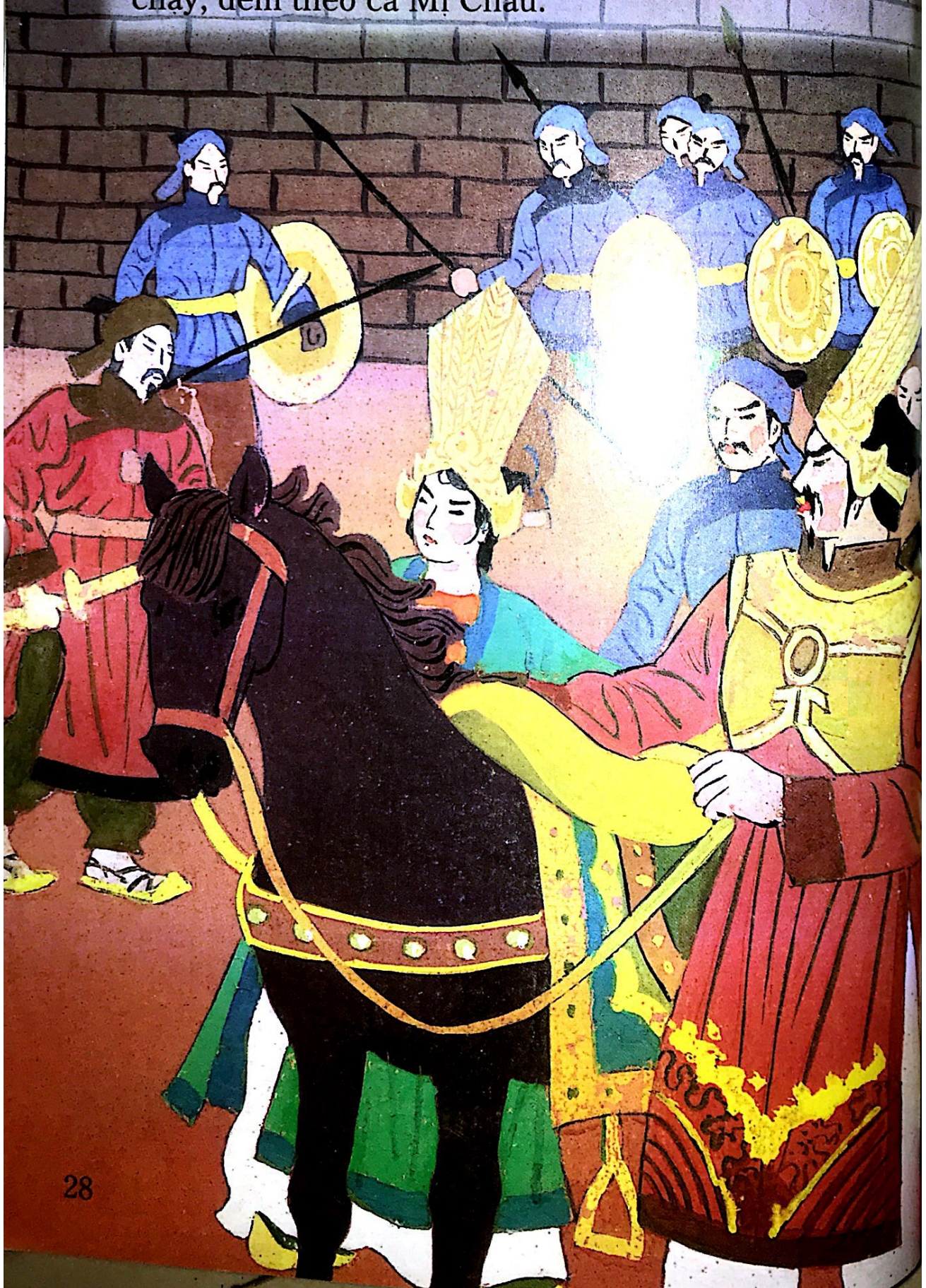
Không thấy giặc tan, vua bâng hoàng sững sờ, nhận ra nỏ thần đã mất hiệu nghiệm...

Lúc bảy giờ, quân Âu Lạc mới ra chống cự thì đã
quá muộn.

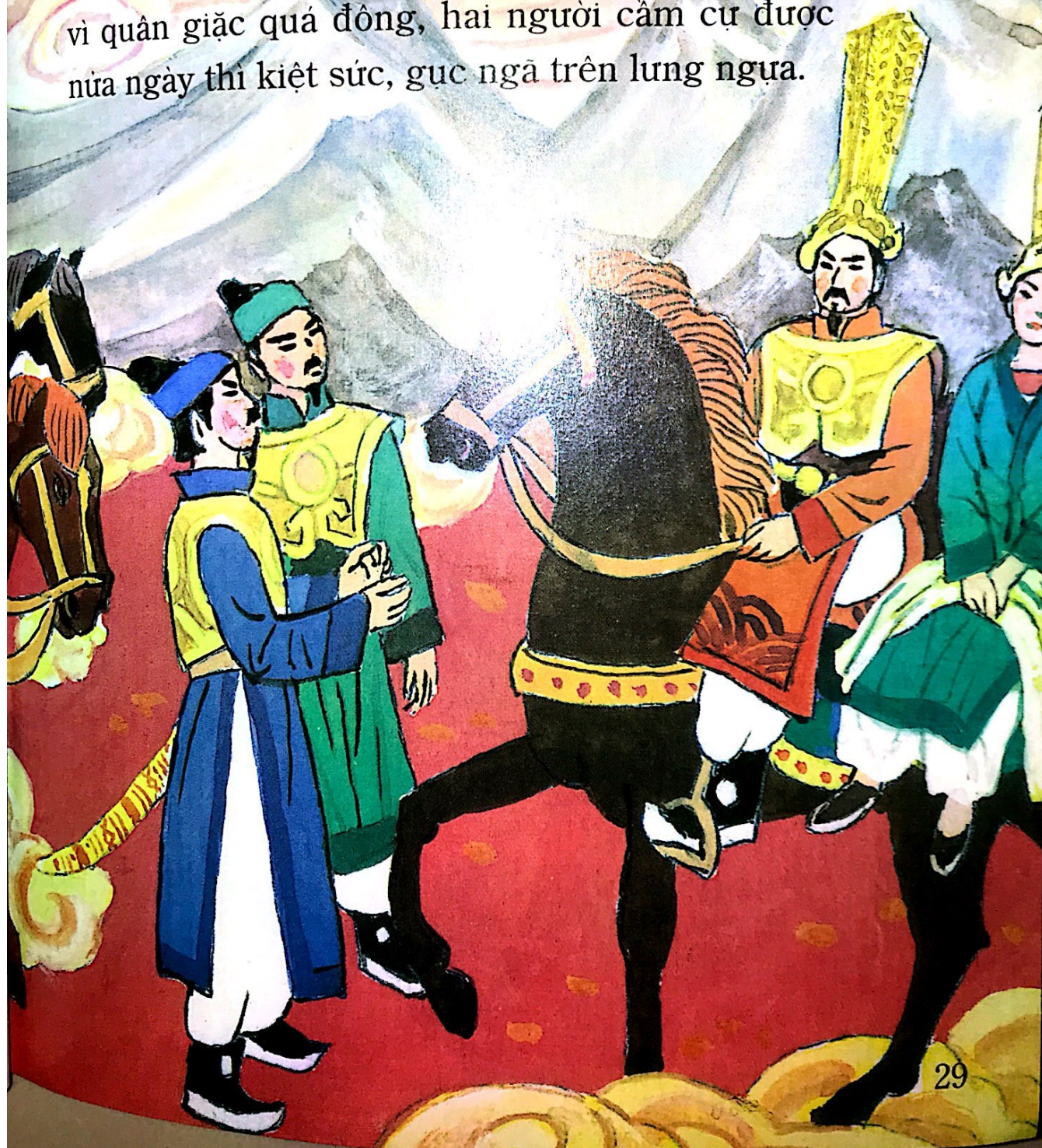

Biết không thể xoay chuyển được tình thế nguy
ngập, An Dương Vương đành lật đật lên ngựa rút
chạy, đem theo cả Mị Châu.

Vị tướng già Cao Lỗ từ nơi xa nghe tin dữ, vội cùng người học trò lên ngựa phóng về Loa Thành. Giữa đường gặp An Dương Vương, hai người lập tức theo hộ vệ cho nhà vua lánh giặc.

Triệu Đà chiếm được Loa Thành, liền phái Trọng Thủy dẫn quân đuổi theo An Dương Vương. Thầy trò Cao Lỗ xông ra cản đường giặc cho vua chạy, nhưng vì quân giặc quá đông, hai người cầm cự được nửa ngày thì kiệt sức, gục ngã trên lưng ngựa.

Không còn ai ngăn cản, Trọng Thủy cứ theo dấu lông ngỗng mà đuổi theo cha con An Dương Vương. Nhà vua chạy đến bờ biển thì bỗng Rùa Vàng hiện lên nói lớn: “Kẻ ngồi sau lưng nhà vua chính là giặc đó!”

An Dương Vương bèn rút luôn gươm chém Mị Châu rồi theo Rùa Vàng rẽ nước xuống biển sâu.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

- ❶ Lực lượng nào ngăn việc xây thành của An Dương Vương? giúp nhà vua hoàn tất việc xây thành?

- ❷ Khi xây xong thành Cổ Loa, An Dương Vương còn có được một vũ khí lợi hại, đó là gì? Công dụng của loại vũ khí này?

- ❸ Tướng giặc Triệu Đà đã lập mưu như thế nào để lấy được nỏ thần của An Dương Vương? Theo em, những nguyên nhân nào dẫn đến việc mất nước của An Dương Vương?

- ❹ Em có suy nghĩ gì về nhân vật My Châu trong truyện? Hãy viết một đoạn văn khoảng 10 câu nêu cảm nhận của em về nhân vật này?

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

Những câu chuyện dân gian giúp các em
giàu thêm mơ ước, biết sống đẹp
và trân trọng truyền thống cha ông.

CÙNG TÌM ĐỌC HƠN 100 CUỐN
TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM
DO NXB KIM ĐỒNG ÁN HÀNH!

Dẫu có thành cao, hào sâu phòng thủ,
dẫu có Rùa Vàng giúp sức và tặng cho
lấy nỏ thần bắn trăm phát trăm trúng...,
nhưng chỉ một chút lơ là mất cảnh giác, vua An
Dương Vương đã để nước Âu Lạc rơi vào tay
giặc. Bài học mất nước từ mấy nghìn năm trước
vẫn còn thấm đáu đến tận hôm nay...

Dành cho lứa tuổi 3+

ISBN

9 786

619

8 9352

Giá: 15.000đ

STN-01441

Chuyện rùa ...

STN
Ch